“ОПОЗНАЙ СЕБЕ СИ!”

Какво е да си масон – привилегия или отговорност?

Защо масонството е тайнство?

Има ли определение за “Кралско изкуство”, каква е неговата същност?

Има ли масон, който е овладял това изкуство?

Как да градим храма на хуманността?

Как да го опазим чист и свят за поколенията идващи след нас?

Тези въпроси са ни събрали в братството, за да търсим отговорите им. Получаваме ги във вид на прозрения с всеки следващ ритуал.

Най-впечатляващ за всеки от нас е ритуалът на приема, който съдържа отговора в едно много просто и мъдро изречение произнесено от майстора зад олтара – “Опознай себе си!”.

В крайна сметка това е началото на великото пътешествие, това е същността на градежа, в пътя към овладяване на “Кралското изкуство”. Този път няма край, затова колкото по-напред се отива, толкова по-малко хора остават достойни да вървят по него. Това определя масонството като елитарно общество. В него има място само за братя, които се стремят към личното си усъвършенстване и усъвършенстване на обществото, в което живеят.

Да си масон, означава да си добър, честен и отговорен човек.

Не можеш да наречеш себе си масон и да изпитваш нетърпимост към хора с различни от твоите политически убеждения, вероизповедание или расова принадлежност. Не можеш да си масон и да пренебрегваш законите на братството и собствената си държава. Не можеш да си масон, без да си добър човек - достоен член на обществото.

Да си масон, не е привилегия, а преди всичко отговорност.

Нека си представим нашия храм на хуманността с основния му елемент – човека и спойката от братска любов. Нека разгледаме основата му, нека

прозрем замисъла на "Великия архитект на всички светове". Нека отворим очи за светлината в душите си, за любовта към всички и всичко.

Духовността е голямото тайнство на масонството, затова то не може да бъде изваждано на показ.

Духовността е най-нежната, най-ранима и най-велика сила. Тя е тази, която характеризира масона като достоен мъж. Духовността е спойката, и тя трябва да бъде пазена, за да води обществото напред.

Как да опазим "храма" така, че след всеки градеж "около нас да остава блясъкът на красотата, в душите ни да гори огънят на силата и край нас да пламти светлината на мъдростта"?

Това е ключовият въпрос, това е смисълът на градежа.

"Великият архитект" е изготвил проекта, ние трябва да подберем камъка. Ние трябва да го обработим, да приготвим хоросана и да градим.

Няма нищо случайно в това, че братството е просъществувало хиляди години, че законът, на който се крепи е останал непроменен в основите си през вековете. Няма нищо случайно и в това, че храмът е устоял на толкова бури през годините, нито че хиляди пъти е атакуван от невежество и борба за власт.

Масонството е преди всичко интелект. Не е един случаят, в който то е било забранявано. Тези периоди винаги са съвпадали с упадък на обществото и неговите ценности. Ето това не трябва да се допуска. Та къде на друго място можете да видите организация на толкова благородни и достойни хора? Къде на друго място ще видите братска прегръдка между политически опоненти. Къде ще видите братска верига, в която има хора от всички вероизповедания и етническа принадлежност? Това се случва само при нас, само на градежа на храма на хуманността. Това е ценно, и това трябва да се пази.

Хората, които се стремят към личното си усъвършенстване и желаят да живеят по нашите стандарти, са хората, които трябва да открием и поканим в братството.

Ще съхраним братството и ложите ни ще са "осигурени отвън и отвътре", когато определим изискванията си към качеството на материала, с който работим.

По какво да познаем тези хора?

Големите мъже никога не търсят признание – те са уважавани, защото са го заслужили, те носят с достойнство отговорностите си.

Благородните мъже пускат хляба си по водата, без да чакат той да се върне при тях.

Благородните мъже не прощават с думи, те забравят огорчението и никога не се връщат към него.

Истинските мъже винаги постъпват с хората така, както искат те да постъпват с тях. Те винаги слушат повече от колкото говорят и чуват всичко, а не само онова, което искат да чуят. Тези хора уважават всички, те се движат само напред, те са интелектуално извисени личности.

Достойните мъже винаги са вярващи, защото тези принципи са залегнали в основата на всяка вяра, в мъдростта на книгата, върху която полагаме свещената клетва.

Това са хората, с добро име в обществото. Това са хората, които могат да бъдат намерени в братството.

Само човек, честен пред себе си, може да изгради вярна преценка за достойнствата на другия. Само масон може да познае такъв човек, по неговите дела.

Няма по-възвишено чувство от това, твоите братя да кажат за теб: "Той е масон". Няма по-велика изява на братската любов от това, да чувстваш здраво рамо до себе си и да знаеш, че братята в храма изпитват същото.

Това определя сигурността на храма, прави го устойчив на бури.

Това ни дава право да се чувстваме уважавана част от световното масонство.

ложа „Синове на Изтока"